

Рат се може добити и без акције. Победа се може постићи када непријатељ зна да је рањив од тренутног и неиндетификованог, поражавајућег и уништавајућег напада без могућности да се одбрани или освети.

Шта је потребно да нека земља учини својим потенцијалним непријатељима или осталим нацијама у свету?

Постоји само једна држава која има војску и научне капацитете и има јавно прокламовану намеру да постигне ту могућност. То је она нација коју је садашње руководство прошлог децембра дефинисало као једину војну суперсилу. Она тежи да остане једина суперсила у историји која је контролисала целокупни спектар војне доминације на земљи, у ваздуху, на мору и у свемиру. Да одржи и прошири војне базе и трупе, борбене трупе носача авиона и стратешких бомбардера на скоро свакој географској ширини и дужини. То ће успети са рекордно највећим буџетом, од Другог светског рата, од 708 милијарди долара у следећој години.

Добивши овај статус највећим делом захваљујући томе што је прва развила и употребила нуклеарно оружје, сада је у позицији да јача светску надмоћност смењивањем нуклеарне опције.

Америка је водила три главна рата у мање од четири године против Југославије, Авганистана и Ирака од 1999 - 2003 и у сва три случаја је распоредила од неколико дестина до неколико стотина хиљада чизама на земљи након ваздушних и ракетних напада. Пентагон је основао војне базе у све три ратне зоне и ако је присутна још увек загађеност осиромашеним уранијумом и кластер бомбама у све три земље. Америчке трупе нису морале да се сусрећу са озраченим земљиштем. Покретање нуклеарног напада кад конвенцијално наоружање може да обави исти посао било би сувишно и прескупо по многим основама.

Осмог априла Амерички и Руски председници Барак Обама и Дмитри Медведев потписали су нови уговор о стратешком смањењу наоружања (СТАРТ) у Прагу, главном граду Чешке, којим ће смањити свој значајни нуклеарни арсенал и лансирне системе

Пише: Рик Розоф
недеља, 25 април 2010 14:37

(Америчког сената и Руске думе). Исте недеље, али нешто раније, Америка је објавила свој нови Нуклеарни преглед у коме се по први пут појавило напуштање прве употребе нуклеарног наоружања.

Чинило се да нестаје тамни нуклеарни облак који је висео изнад глава човечанства задњих 65 година.

Како год, Америка задржава 1550 распоређених нуклеарних глава и 2200 (по неким прорачунима 3500) још у штеку и тројству земље, ваздуха и подморских лансирних система.

Злокобније, Вашингтон напредује ка замени нуклеарног мача и штита - за уцењивање и застрашивање - са ненуклеарним моделом који би могао да замени претходну „равнотежу терора” споразум који је био ноћна мора шест деценија, али за то време без значајнијег ракетног рата.

Нови мач или копље захтева планове о почетном првом удару конвенционалним наоружањем, користећи исто тројство земљаних, ваздушних и морских компоненти са додатком свемира, а штит је светска мрежа распоређених ракета пресретача, такође у све четири области. Пентагон намерава да се оспособи да први нападне без санкција.

Ненуклеарни арсенал који се користи за онемогућавање и уништавање потенцијално важних стратешких тачака и ваздушне одбране, војне силе других нација ће користити употребљавајући интерконтиненталне балистичке ракете, прилагођене подморничке балистичке ракете, суперсоничне крстареће ракете и бомбардере и супер невидљиве стратешке бомбардере са особином да их радар не примети и тако избегну земаљску и ваздушну одбрану.

Ракете било кратког, средњег или дугог домета преостале у циљаној држави ће у теорији бити уништене по лансирању кинетичких ракета пресретача „удари – и – убиј”. Те ракете би неутралисале садржај нуклеарних глава, а радиоактивне падавине би се појавиле изнад земље или изнад околне воде или нације коју Америка одабере.

Пише: Рик Розоф
недеља, 25 април 2010 14:37

Руси су пре три године коментарисали интеракцију између ракета пресретача и првог удара који би уследио:

„Неко би могао да инвестира у развој стварно ефикасног против-ракетног система (ABM) и оружја за први удар, на пример, заснованом на конвенционалним високопрецизним системима.

Коначни циљ је развој система за разоружавање првог удара (нуклеарног ненуклеарног и мешовитог) по стратешком непријатељском потенцијалу. ABM систем ће докусурити све што преживи први удар. ”

Дуго одлагани, Извештај нуклеарног стања почетком месеца потврђује Пентагонове планове за „одржавање кредибилног нуклеарног одвраћања и појачавања регионалне безбедносне архитектуре са ракетном одбраном...”

Он такође потврђује да додаток у ненуклеарним системима у америчком регионалном одвраћању и потврђивању циљева ће бити сачуван избегавањем ограничења по питању ракетне одбране и очувања опције везане за употребу тешких бомбардера и дуго - ракетних ракета у конвенционалном смислу.”

Шестог априла је одржана конференција за штампу о Извештају нуклеарног стања на којој су присуствовали државни секретар одбране Роберт Гејтс, Џонт Чифс, начелник морнаричког штаба адмирал Мајкл Мулен, државни секретар Хилари Клинтон и државни секретар за енергију Стевен Чу, Гејтс је изјавио „ми ћемо одржати нуклеарно тројство ICBM-а (међуконтинентални ракетни систем), нуклеарно способних авиона и подморница са балистичким ракетама” и „наставићемо да развијамо и побољшавамо ненуклеарне способности, укључујући и регионалне ракетне одбране.” Мулен је говорио о одбрани виталних америчких интереса и интереса наших партнера и савезника са мешовито избалансираним нуклеарним и ненуклеарним средствима којима располажемо данас.”

Пентагоншки Извештај балистичког одбрамбеног стања од првог фебруара каже „Америка ће тежити фазном приступу у прилагођавању ракетне заштите” и „развиће капацитете који су мобилнији и покретљивији”... администрација је посвећена у имплементирању Европског фазног адаптивбилног приступа у овину НАТО. У Источној

Пише: Рик Розоф
недеља, 25 април 2010 14:37

Азији, Америка ради на побољшању ракетне одбране кроз серије билатералних односа. Америка такође тежи јачању заједништва са бројним партнерима на Средњем истоку.”

Квартални Одбрамбени извештај из фебруара говори о истим плановима.

У Прегледу „приближена су два јасна циља. Први, даља измена способности америчке војне силе којима ће преовладати у данашњим ратовима, изграђујући могућности које су потребне у руковођењу будућих претњи.” А, затим наглашава „Америка остаје једина нација која пројектује и подржава велику лепезу операција на великим удаљеностима „са” 400 000 америчких војника...стационираних и распоређених по свету „и који су оспособљени компјутерском и свемирским могућностима и ојачани америчким способностима да спутају непријатељске намере помоћу балистичког ракетног штита...”

Један од њених кључних циљева је да „у будућности рашири способности далекометних удара” и „побољша убрзан раст постављених балистичко одбрамбених способности на мору и копну.”

Америка такође интензивира свемирске и компјутерске програме ратовања са потенцијалом који би комплетно угасио све остале националне војне системе надзора и команде, контролу, комуникације, компјутере и обавештајне системе, чинећи их неодбрањивим на било ком а највише на тактичком плану.

Програм под којим Вашингтон развија своје конвенционално наоружање чиме употпуњава своју претходну нуклеарну стратегију зове се Брзински глобални удар (PGS), понекад називан Конвенционални брзински удар (CPGS).

GlobalSecurityNewswire скоро је писао о предложеном СТАРТ II програму који „чланове Руске политичке елите брине због тога шта уговор говори или не говори о америчкој ракетној балистичкој одбрани и систему брзинског глобалног удара...”

У ствари наследник уговора СТАРТ I не говори ништа о америчким ракетама пресретачима или о политици конвенционалног брзинског удара и то довољно говори о

њему. Па тако, нови уговор неће ограничити нити утицати на њих ни на који начин.

После церемоније потписивања у Прагу, осмог априла, *Стејт департмент* је обелоданио чињенице о брзинском глобалном удару, где се каже: „Кључна ствар је да нови СТАРТ уговор не садржи никаква ограничења на текућим или планираним америчким могућностима везаним за изненадни конвенционални удар. ”

На основу раније реченог и обезбеђивања оквира за текућу америчку стратегију додаје се: „Раст конвенцијалног наоружања америчких пријатеља допринео је нашој способности да редукујемо улогу нуклеарног у застрашивању ненуклеарним нападима... Министарство одбране тренутно истржује целу лепезу технологија и система везаних за могућности конвенционалног брзинског удара који ће омогућити председнику кредибилније и технички подесније опције за бављење новим и развијеним претњама. “

Описујући саставне делове брзинског глобалног удара, *Стејт департмент* такође је обелоданио: „Тренутни напори испитују три концепта: суперсонични технички превоз, конвенционалне ракете и напредно суперсоночно оружје. Овим пројектима руководи Агенција за истрживање напредних одбрамбених пројеката (DARPA), Амерички свемирски војни и ракетни центар и Команда свемирске војске и Команда ракетне заштите...(СТАРТ 2) максимум бојевих глава биће прилагођен сваком плану који Америка може да развије у периоду овог уговора за размештање конвенционалних бојевих глава на балистичке ракете.”

У недвосмисленим тврдњама које одликују *Стејт департмент*, додаје се: „Нови СТАРТ уговор штити америчку могућност да развија и размешта системе конвенционалног брзинског глобалног удара. Уговор никако не брани Америци да гради и размешта конвенционално наоружане балистичке ракете.”

Министарство одбране је проучавало конвенционални брзински глобални удар у контексту своје области свих ненуклеарних далекометних могућности укључујући системе на земљи и у ваздуху, као и бомбардере кратког и дугог домета...”

Ненуклеарне ракете су направљене тако да могу да погоде било коју тачку на земљи за шездесет минута, али као главни присталица брзинског глобалног удара, заменик

Пише: Рик Розоф
недеља, 25 април 2010 14:37

главнокомандујућег копнених трупа генерал Џејмс Картврајт, похвалио се, „како би на самом крају” удар могао да се изведе за „триста милсекунди.”

Говорећи о авијацији у тројству почетног глобалног удара- крстареће ракете са нуклеарним главама испале из бомбардера B52, X-51 летелица без посаде које лете до 5000 миља на сат (Blackswift „свемирски авион”) Картвајт је такође рекао да су садашњи конвенционално наоружани бомбрдери „превише спори и упадљиви” за многе „глобалне нападачке акције.”

Двадесетпрвог јануара заменик секретара одбране Вилијам Лин позвао је да се Пентагон „уврсти на листу константног финансирања у вођењу конфликта ниског интензитета до одржавања ваздушне доминације и могућности да удари по било којој тачки земље у било које време...Следећи приоритет ваздушног ратовања за Пентагон је развој нове генерације, дубинских нападачких потенцијала који могу да савладају напредну ваздушну одбрану...”

У *GlobalSecurityNetwork* анализи насловљеној „Цена тестирања америчког глобалног ракетног удара може достићи петсто милиона долара”, Елен Гросман је написао: „Обамина администрација је захтевала 239.9 милиона долара за истрживања брзинског глобалног удара и развој целокупне војске у фискалној 2011... Ако финансије остану на предвидљивом нивоу у наредним годинама, Пентагон ће потрошити око 2 милијарде долара на почетни глобални удар до краја 2015, према документима достављеним прошлог месеца на Капитол Хил. ”

Постављене компоненте брзинског глобалног удара на земљи, минутмен интерконтиненталне балистичке ракете са конвенционалним пуњењем ће „почетно бити лансиране у свемир као балистичке ракете, послате са 'суперсоничног тест возила' да путују и маневришу по програмираним дестинацијама, које могу бити ажуриране или измењене даљински током лета.”

Прошлог месеца *DefenseNews* су објавиле чланак са насловом „Прецизност америчког наоружања у ратовима 21. века, у коме се каже: ”Против- ваздушна одбрана, коју Пентагон хоће да изгради чиниће прецизно оружје које може да погоди било коју мету миљама удаљену. Познато као породица система, ово оружје може укључити шта год ваздушне снаге изаберу од нових бомбардера, нове групе крстарећих ракета и једном чак суперсонично оружје развијено под Пентагоновим програмом почетног глобалног

Пише: Рик Розоф
недеља, 25 април 2010 14:37

удара који ће дати брзину и домет конвенционалним бојевим главама.”

Скорашњи *WashingtonPost* извештај на тему почетног глобалног удара цитирао је Руског министра спољних послова Сергеја Лаврова упозоравајући да ће “државе тешко прихватити ситуацију у којој нуклеарно оружје ишчежава, а оружје које није ништа мање дестабилизационо појављује се у рукама појединих чланова међународне заједнице.”

Исти извор додао је да „Обамина администрација ... види ракете као део дефанзивног и офанзивног оружаног арсенала који би могао потпуно да замени нуклеарно наоружање,” и цитира Картвајта, човека Пентагона који потврђује: „Застрашивање не може више да буде само нуклеарно оружје. То се мора превазићи.”

Следећег дана Британски *Independent* је покренуо причу где следећи наводи треба да уклоне забуну свакоме ко се нада да Вашингтонски „постнуклеарни свет“ може бити безбеднији.

Упућујући на брзински глобални удар међуконтиненталним балистичким ракетама са (бар у теорији) конвенционалним пуњењем, новине су упозориле да приликом лансирања „Могу настати проблеми у разликовању конвенционалног пуњења од нуклеарног. У супротном то може изненада изазвати нуклеарну освету Русије или неке друге слично наоружане силе. Друга опасност је та да нуклеарно оружје више није у употреби, па би се појавила већа искушења код америчких команданата да буду опуштенији у одобравању напада. Иако обавештења могу бити потпуно поуздана, шансе у замени мета су велике.”

Амерички званичници су размишљали о шансама лансирања таквих ракета на нижим висинама него што нуклеарне ракете путују, али то би захтевало скоро безгранични степен поверења - или наивности - према Руским или Кинеским војним властима од којих би зависила поузданост упућивања тих ракета испаљених према или у близину њихове територије које уствари не носе нуклеарно наоружање на којој год раздаљини од површине земље да лете.

Годину дана након Пентагоновог првог оглашавања свог брзинског глобалног удара, 2007, руски аналитичар је написао „Американци нису посебно забринуте за свој

Пише: Рик Розоф
недеља, 25 април 2010 14:37

нуклеарни арсенал” и „директно су израчунали стварност претњи према својој безбедности спремни да крену у рат, ако затреба, у правој збиљи,” додајући „двадесети век је видео два светска рата а трећи се увелико спрема”

„Упркос озбиљним претњама цивилизацији, Америка би ускоро могла да стекне орбитално наоружање на основу брзинског глобалног удара. Оно би им дало могућност да руководе конвенционалним ударима практично свуда по свету у року од једног сата.”

Елен Гросман прошле године је написао „Једном саграђен, конвенционални ракетни удар, требало би да упари ракетно пуњење са брзо летећим преносником бојевог пуњења оспособљеним у испуштању кинетичке енергије на циљеве. Приликом приближавања тачки удара, пројектил би се распрснуо у десетине смртоносних делова потенцијално способних да униште људе, возила и грађевине, према војним званичницима...”

Као пример застрашујућег сценарија деловања брзинског глобалног удара, узима се верзија морске инсталације, која се појавила у *PopularMechanics* пре три године и гласи: „У Пацифику, подморница Охио на нуклеарни погон избија на површину, спремна да на председничку команду лансира ракету. Кад наређење стигне, подморница испаљује 65 тона тешку Тридент 2 балистичку ракету ка небу. За два минута, ракета се креће нешто више од 6,5 километар у секунди. Изнад океана и ван атмосфере она прелеће хиљаде миља. На врху своје параболе, кружи космосом, Тридентове четири бојеве главе се раздвајају и започињу свој застрашујући силазак ка земљи.

Путујући брзином од 13000 миља на сат, бојеве главе су напуњене засеченим волфрамским шипкама свака до 12 пута деструктивнија од метка калибра 50. Све у оквиру од 1000 квадрата овог ковитла металне олује уништава се све.”

Овог седмог априла, бивши начелник Главног штаба Руске војске генерал Леонид Ивашов написао је колумну „Обамино нуклеарно изненађење”.

Осврћући се на говор Америчког председника у Прагу пре годину дана „Постојање на хиљаде нуклеарних оружја је најопасније наслеђе Хладног рата” - и његово потписивање СТАРТ II споразума у истом граду овог осмог априла, аутор каже: „Нема

примера жртвовања америчке елите зарад човечанства или народа других држава који би се нашли у америчкој историји двадесетог века. Да ли се може бити реалан па очекивати да долазак Афро-америчког председника у Белу кућу може да промени државну политичку филозофију која има за циљ стицање глобалне доминације? Ако неко сматра да су оваква уверења могућа требало би да проба да схвати зашто Америка - земља са војним буџетом већим од скоро свих војних буџета осталих земаља заједно - наставља да троши енормне суме новца у припремама за рат. Посебно у усмерености ка брзинском глобалном удару. Он то објашњава на следећи начин:

„Брзински глобални удар предвиђа концентровани удар, користећи неколико хиљада прецизних конвенционалних оружја, у року од 2-4 сата, где би комплетно била уништена инфраструктура циљане земље и тако натерана на капитулацију.

„Концепт брзински глобалног удара има за циљ да подржи амерички монопол у војној сфери и да прошири јаз између ње и остатка света. Комбинован са раширеном ракетном заштитом требало би да учини Америку имуном на осветничке ударе из Русије и Кине. Брзински глобални удар има за циљ да учини Вашингтон модерним глобалним диктатором.

“У основи, нова америчка нуклеарна доктрина је елемент нове америчке безбедносне стратегије која би се адекватније описала као стратегија тоталног имунитета. Америка повећава свој војни буџет, пуштајући да НАТО буде глобални жандар, и планира реалне тренинге у Ирану којима би тестирала ефикасност брзинског глобалног удара у пракси. У исто време Вашингтон прича о свету без нуклеарног наоружања.”

(Превеод: Сава Трифунац)